

1. 2. 2010

ID: 60040

Vykonatelnost rozhodnutí a exekuce

Rozhodnutí, znějící na peněžité plnění, na jehož podkladě je navrhována exekuce, musí být formálně vykonatelné již v době zahájení exekučního řízení.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky sp.zn. 20 Cdo 3160/2007, ze dne 15.10.2009)

Nejvyšší soud České republiky rozhodl v exekuční věci oprávněné T. O. C. R., a.s., proti povinnému V. S., zastoupenému advokátem, pro 13.820,- Kč s příslušenstvím, vedené u Obvodního soudu pro Prahu 4 pod sp. zn. 13 Nc 15165/2004, o dovolání povinného proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. ledna 2005, č. j. 23 Co 12/2005 - 18, tak, že usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. ledna 2005, č. j. 23 Co 12/2005 - 18, a usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 25. února 2004, č. j. 13 Nc 15165/2004 - 4, se zrušují a věc se vrací Obvodnímu soudu pro Prahu 4 k dalšímu řízení.

Z odůvodnění :

V záhlaví uvedeným usnesením Městský soud v Praze odmítl podle § 44 odst. 10 zákona č. [120/2001](#) Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „exekuční řád“), odvolání povinného proti usnesení ze dne 25. 2. 2004, č. j. 13 Nc 15165/2004 - 4, jímž Obvodní soud pro Prahu 4 nařídil podle pravomocného a vykonatelného rozhodnutí Č. t. ú., ze dne 28. 6. 2001, k uspokojení pohledávky oprávněné ve výši 13.820,- Kč s příslušenstvím a pro náklady exekuce, které budou v průběhu exekuce stanoveny, exekuci na majetek povinného, jejímž provedením pověřil soudního exekutora E. ú. P. Odvolací soud měl předpoklady pro nařízení exekuce za splněny, zejména uzavřel, že podkladové rozhodnutí je formálně i materiálně vykonatelné. Námitky povinného, týkající se tvrzeného vadného postupu správního orgánu při doručování podkladového rozhodnutí a jeho nesprávnosti, nepovažoval za opodstatněné, neboť soud při nařízení exekuce nezkoumá věcnou správnost podkladového rozhodnutí, a způsob jeho doručení povinnému nebyl „řádne zpochybněn“.

Povinný (posléze zastoupen advokátem) napadl rozhodnutí odvolacího soudu dovoláním, jehož přípustnost dovozuje z § 237 odst. 1 písm. c) o. s. ř., a podává je z důvodu nesprávného právního posouzení věci. Shodně jako v odvolání namítá, že rozhodnutí Č., které oprávněný předložil spolu s návrhem na nařízení exekuce, nenabývalo v době vydání usnesení o nařízení exekuce právní moci a vykonatelnosti, neboť od 23. 5. 2001 do 30. 4. 2003 se na základě rozhodnutí soudu nacházel ve vyšetřovací vazbě, a na adrese svého trvalého bydliště, kam mu bylo doručováno, se tudíž nezdržoval. Vzhledem k tomu, že podkladové rozhodnutí obdržel až dodatečně po více než třech letech, podal proti němu odvolání, o němž dne 20. 12. 2004 rozhodl předseda Č. t. ú., který přisvědčil jeho odvolací námitce, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně mu nebylo řádně doručeno a nenabývalo právní moci. Z toho důvodu mělo být rozhodnutí soudu prvního stupně o nařízení exekuce odvolacím soudem zrušeno, jelikož bylo vydáno na základě nepravomocného a nevykonatelného rozhodnutí správního orgánu; těmito námitkami uplatněnými v odvolání, jež doložil listinnými důkazy, se však odvolací soud nezabýval a ve věci ani nenařídil jednání. Protože podle ustálené judikatury Nejvyššího soudu lze exekuci nařídit jen na základě titulu, který je formálně i materiálně vykonatelný, má rozhodnutí odvolacího soudu po právní stránce zásadní význam, neboť otázku vykonatelnosti správního rozhodnutí řešil nesprávně, a nevzal v úvahu, že teprve po nařízení

exekuce probíhalo u správního úřadu odvolací řízení. Navrhl, aby usnesení soudů obou stupňů byla zrušena a aby věc byla vrácena soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

Nejvyšší soud dovolání projednal a rozhodl o něm podle občanského soudního řádu ve znění účinném do 30. 6. 2009; po přezkoumání věci podle § 242 o. s. ř. dospěl k závěru, že dovolání je podle § 238a odst. 1 písm. c) a odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 237 odst. 1 písm. c) a odst. 3 o. s. ř. a § 130 exekučního řádu přípustné, neboť napadené usnesení odvolacího soudu je v závěru o formální vykonatelnosti exekučního titulu (znějícího na peněžité plnění) v exekučním řízení podle exekučního řádu v rozporu se zákonem i ustálenou soudní praxí.

Nesprávné právní posouzení věci ve smyslu § 241a odst. 2 písm. b) o. s. ř. může spočívat v tom, že odvolací soud věc posoudil podle právní normy, jež na zjištěný skutkový stav nedopadá, nebo právní normu, sice správně určenou, nesprávně vyložil, případně ji na daný skutkový stav nesprávně aplikoval.

Podle § 37 odst. 2 zákona č. [120/2001](#) Sb. může oprávněný podat návrh na nařízení exekuce podle tohoto zákona, nesplní-li povinný dobrovolně to, co mu ukládá exekuční titul podle tohoto zákona.

Podle § 40 odst. 1 písm. e) exekučního řádu exekučním titulem je vykonatelné rozhodnutí orgánu veřejné správy včetně platebních výměrů, výkazů nedoplatků ve věcech daní a poplatků a jiných rozhodnutí, jakož i vykonatelný smír.

Předpokladem pro nařízení exekuce je tedy existence vykonatelného rozhodnutí nebo jiného exekučního titulu (§ 37 odst. 2, § 40 odst. 1, § 44 odst. 2 exekučního řádu). Jednou z rozhodných okolností, již soud při nařízení exekuce posuzuje, tedy je, zda titul, jenž má sloužit jejím podkladem, je vykonatelný, a to jak po stránce formální tak materiální.

Splnění podmínky, aby k výkonu předložený titul byl vykonatelný, soud při jeho nařízení posuzuje vždy; vychází sice z potvrzení o vykonatelnosti, jímž musí být titul opatřen tím, kdo jej vydal, je však oprávněn obsahovou správnost tohoto potvrzení prověřit na základě vlastního (právního) úsudku, resp. vlastním šetřením o rozhodných skutkových okolnostech, zpravidla (a především) z příslušného spisu (srov. např. stanovisko „Ze zhodnocení rozhodování soudů a státních notářství při výkonu rozhodnutí“ Nejvyššího soudu ČSR z 18. 2. 1981, Cpj 159/79, uveřejněné pod č. 21/1981 Sbírkou soudních rozhodnutí a stanovisek).

Vykonatelnost rozhodnutí je zásadně vázána na řádné doručení rozhodnutí povinnému; proto právě k této okolnosti musí být soustředěna pozornost soudu, který je - zejména k námitce povinného - povinen prověřit, zda potvrzení o vykonatelnosti je věcně správné, resp. zda podkladové rozhodnutí je skutečně vykonatelné. Při zkoumání, zda k výkonu navržené rozhodnutí bylo povinnému doručeno, soud vychází ze skutečností vyplývajících z obsahu spisu, v němž bylo vykonávané rozhodnutí vydáno, popřípadě ze skutečností o okolnostech doručení zjištěných pomocí šetření.

V posuzované věci z obsahu spisu vyplývá, že oprávněná se návrhem ze dne 7. 2. 2004, doručeným soudu prvního stupně dne 10. 2. 2004, domáhala, aby soud nařídil podle pravomocného a vykonatelného rozhodnutí Č. t. ú., ze dne 28. 6. 2001, k uspokojení pohledávky oprávněné ve výši 13.820,- Kč s příslušenstvím a pro náklady exekuce, které budou v průběhu exekuce stanoveny, exekuci na majetek povinného, jejímž provedením by byl pověřen soudní exekutor Exekutorský úřad P. Dále se z obsahu spisu podává, že dne 20. 10. 2004 (tedy po vydání usnesení o nařízení exekuce ze dne 25. 2. 2004, č. j. 13 Nc 15165/2004 - 4) byla soudu prvního stupně k jeho žádosti zaslána Č. t. ú. kopie spisu správního orgánu ve věci dlužných telekomunikačních úhrad povinného; z rozhodnutí předsedy Č. t. ú. ze dne 20. 12. 2004, č. j. 26150/2004-603, které měl odvolací soud k dispozici, pak vyplývá závěr, že rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ještě nenabýlo právní moci a že

odvolání účastníka (povinného) bylo posouzeno jako podané v zákonem stanovené lhůtě, neboť podle předložených potvrzení Obvodního soudu pro Prahu 4 a Vězeňské služby ČR byl od 23. 5. 2001 do 30. 4. 2003 ve výkonu vazby; toto rozhodnutí, jímž odvolání povinného ze dne 21. 9. 2004 proti rozhodnutí Č. t. ú., bylo podle § 59 odst. 2 zákona č. [71/1967 Sb.](#), o správním řízení (správní řád), zamítnuto a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno, nabylo podle vyznačené doložky právní moci dne 22. 12. 2004 a vykonatelným se podle potvrzení o vykonatelnosti stalo dne 7. 1. 2005.

V usnesení ze dne 18. 1. 2006, sp. zn. 20 Cdo 1105/2005, Nejvyšší soud vyložil, že rozhodnutí znějící na peněžité plnění, na jehož podkladě je navrhována exekuce, musí být formálně vykonatelné již v době zahájení exekučního řízení. Tento okamžik je totiž významný v případech, kdy exekuce k vymožení peněžitého plnění bude provedena prodejem movitých věcí, nemovitostí nebo podniku; v těchto případech (na rozdíl od srážek ze mzdy a příkázání pohledávky, při nichž je pořadí pohledávek určováno dnem, kdy plátcí mzdy, peněžnímu ústavu nebo dlužníku povinného byl doručen exekuční příkaz) je pro pořadí pohledávek rozhodující den zahájení exekučního řízení (§ 332 odst. 1, § 337c odst. 5, § 338ze odst. 5 o. s. ř.). K nabytí vykonatelnosti až později v průběhu řízení nelze přihlížet, neboť podání návrhu, s nímž není spojen vykonatelný exekuční titul, nemůže oprávněnému založit výhodnější pořadí pohledávky oproti oprávněným, kteří návrh podali (řádně) až poté, co se titul stal vykonatelným (srov. obdobně Kůrka, V., Drápal, L.: Výkon rozhodnutí v soudním řízení, Linde Praha 2004, str. 294, případně též usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 7. 2006, sp. zn. 20 Cdo 567/2006).

Jestliže tedy v daném případě je z obsahu spisu správního orgánu zřejmé, že teprve po zahájení exekučního řízení a po nařízení exekuce bylo dne 20. 12. 2004 vydáno odvolacím správním orgánem rozhodnutí, kterým bylo rozhodnuto o odvolání povinného ze dne 21. 9. 2004 proti rozhodnutí Č. t. ú., (jímž povinnému byla uložena povinnost zaplatit dlužné telekomunikační úhrady ve výši 13.820,- Kč s příslušenstvím), na jehož podkladě je navrhována exekuce, je již z této skutečnosti jednoznačné, že citované rozhodnutí nebylo v době zahájení exekučního řízení dne 10. 2. 2004 pravomocné a vykonatelné. Závěr odvolacího soudu, že předpoklady pro nařízení exekuce byly splněny, je tudíž nesprávný.

Nejvyšší soud proto napadené rozhodnutí podle § 243b odst. 2, část věty za středníkem, o. s. ř. zrušil. Vzhledem k tomu, že důvody, pro něž bylo zrušeno usnesení odvolacího soudu, platí i na usnesení soudu prvního stupně, zrušil Nejvyšší soud i toto rozhodnutí a věc vrátil soudu prvního stupně k dalšímu řízení (§ 243b odst. 3, věta druhá, o. s. ř.).

© EPRAVO.CZ - Sbírká zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Katastr nemovitostí](#)
- [Náhrada za ztrátu na výdělku \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Ochrana spotřebitele \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Pracovněprávní vztah \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Společný nájem bytu manžely \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Určení otcovství \(exkluzivně pro předplatitele\)](#)
- [Jméno v obchodní firmě právnické osoby](#)
- [Dokazování](#)
- [Bolestné](#)
- [Blankosměnka](#)

- [Nájem](#)